

■ Ἄγώνας γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὸ Δίκαιο

Τὸ ζήτημα τῆς Γενοκτονίας, τρεῖς δεκαετίες μετὰ τὴν ἀναγνώριση ἀπὸ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων*

100 χρόνια μετὰ: Γιατί ἐπικρατεῖ «σιωπὴ»;

Ὁφείλουμε σεβασμὸ στοὺς ζωντανούς, στοὺς νεκροὺς ὀφείλουμε μόνο τὴν ἀλήθεια, γράφει ὁ Βολταῖρος καὶ θαυμάζεις τοὺς Ἀρμενίους γιὰ τὸν σεβασμὸ στὴν Μνήμη τῶν θυμάτων τους κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Γενοκτονίας καὶ γιὰ τὴν προσπάθεια ἀπόδοσης τῆς Ἀλήθειας στοὺς ζωντανούς.

Δείχνεις θαυμασμό, πὼς χωρὶς ὑποκρισία, παραχάραξη, ἀδιαφορία, ὀλιγωρία, σιωπὴ, λήθη, ἐθνομηδενισμὸ καὶ προσδοκίες πολιτικῶν ὠφελειῶν, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ καὶ ἀκαδημαϊκοὶ θεσμοὶ καὶ τὰ κόμματα, συμφωνοῦν γιὰ τὸ Ζήτημα τῆς Γενοκτονίας [στὴν Ἀρμενία].

Γιατί ἄραγε δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο σὲ μία Χώρα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Νότου, στὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία καὶ ἐπισήμως, πλὴν τῆς οικονομικῆς της χρεοκοπίας, χρεοκόπησε πολιτικὰ καὶ πνευματικὰ στὴν ὑπόθεση ἀναγνώρισης τῆς Γενοκτονίας;

Τὴν πρόταση τοῦ Μιχάλη Χαραλαμπίδη καὶ τὴν ψήφιση τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς Γενοκτονίας ἐνὸς ἑκατομμυρίου Ἑλληνίδων καὶ Ἑλλήνων στὴν Μικρὰ Ἀσία, στὸν Πόντο, στὴν Θράκη, στὴν Καππαδοκία, τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1994 καὶ ἡ θέσπιση τῆς 19ης Μαΐου ὡς Ἡμέρα Ἐθνικῆς Μνήμης (λίγα χρόνια ἀργότερα ἀκολούθησε ἡ ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου γιὰ τὴν Γενοκτονία στὴν Μικρὰ Ἀσία

καὶ ἡ ἀνακήρυξη τῆς 14ης Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέρα Μνήμης), ἀκολούθησαν μία σειρά ἀπὸ ἐνέργειες, οἱ ὁποῖες πραγματικὰ ἄφησαν ἐκπληκτοὺς τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς Φιλέλληνας, ὅπως αὐτὲς ποὺ ἀκολουθοῦν:

- **Μόλις** ἓνα χρόνο μετὰ, τὴν 19η Μαΐου 1995 προσγειώνονται τουρκικὰ ἀεροσκάφη στὴν προσφυγικὴ Νέα Ἀγχίαλο καὶ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1996 γίνεται ἡ συναυλία Ρουβᾶ – Κούτ στὴν ἡμικατεχόμενη Κύπρο.

- **Τὴν 19η Μαΐου 1997** γίνεται ἀπόπειρα νὰ σταλεῖ ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν στὶς ἐορτὲς μνήμης τοῦ δασκάλου τοῦ Χίτλερ Μουσταφᾶ Κεμάλ στὴν Ἄγκυρα (!), ἐνῶ Πρωθυπουργοὶ καὶ Ὑπουργοὶ ἐξωτερικῶν καταθέτουν στεφάνι στὸ μαυσωλεῖο τοῦ βασικοῦ ὑπεύθυνου γιὰ τὴ **Γενοκτονία(!)**.

- **Πῶς** μπορεῖ νὰ δικαιολογηθεῖ ἡ ἀπουσία, ἡ ἀδιαφορία, ἡ ὀλιγωρία τοῦ ἐπονομαζόμενου πολιτικοῦ προσωπικοῦ τῆς γιὰ τὸ **Ζήτημα** ἀνάδειξης τῆς **Γενοκτονίας** ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδας;

- **Πῶς** μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐρμηνεία, ὅτι 30 χρόνια μετὰ τὴν φήφιση τοῦ νόμου, στὸ λεγόμενο **ἀντιρατσιστικὸ νόμο** ἀπουσιάζει ἡ ἀναφορὰ γιὰ τὴν **Γενοκτονία**, μὲ τὴν δικαιολογία τῆς μὴ διεθνοῦς ἀναγνώρισης;

- **Καὶ** οἱ ἀναγνώρισεις ποὺ ἐλήφθησαν μετὰ ἀπὸ συστηματικὴ καὶ ἀνιδιοτελεῖ ἐργασία Ἑλλήνων καὶ Φιλελλήνων στὴν Σουηδία, ΗΠΑ, Αὐστραλία, Κύπρο, καὶ ἄλλοῦ τί εἶναι;

- **Πῶς** μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀποδεκτό, ὅτι ὑπάρχουν «πολιτικοὶ καὶ πνευματικοὶ» ἄνθρωποι στὴν Ἑλλάδα σήμερα, ἀπ' ΟΛΟΝ τὸν πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ χῶρο, ποὺ ἀποδέχονται καὶ θαυμάζουν τὸν Κεμάλ; **Τὸν** ἐξολοθρευτὴ δηλαδὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Ἐθνοτήτων;

- **Γιατί** ἡ Ἑλλάδα ἀπουσιάζει, ὅταν γίνεται ἀναφορὰ γιὰ τὸ **Ζήτημα τῆς Γενοκτονίας** σὲ διεθνεῖς ὀργανισμοὺς καὶ διεθνεῖς συναντήσεις, καὶ κρύβεται φοβούμενη, ἐνῶ τὴν ἴδια στιγμὴ ὑβρίζει τοὺς νεκροὺς μας προγόνους καὶ παρίσταται σὲ ἐγκαίνια τοῦ φεύτικου σπιτιοῦ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ στὴν Θεσσαλονίκη;

Γιατί ἡ Ἑλλάδα, ὡς Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, Νομαρχία, Περιφέρεια, Περιφερειακὴ Ἐνότητα, κλπ, καλεῖ τὸν ἑλληνικὸ λαὸ νὰ ἐορτάσει (!!)

τὴν **Ἡμέρα Μνήμης τῆς Γενοκτονίας** καὶ μεταθέτει τὴν **Ἡμέρα Μνήμης** σὲ ἄλλη ἡμερομηνία, κάνοντας τὴν «λάστιχο» μὲ τελετουργικὸ ποὺ φωνάζει «νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση»;

● **Γιατί** τὸ 2022 ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔκανε τὸ αὐτονόητο, δὲν ἔθεσε τὸ **Ζήτημα τῆς Γενοκτονίας**, ὅπως θὰ ἔπρεπε ἑκατὸ χρόνια μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἐγκλήματος;

* * *

Κάθε 24ῆ Ἀπριλίου στὴν Ἀρμενία καὶ στὴν Ἀρμενικὴ Διασπορὰ ἑκατομύρια Ἀρμένιοι τιμοῦν τὴν **Μνήμη** τῶν θυμάτων τῆς **Γενοκτονίας**, ἐνῶ τὸ 2015 στὴν ἑκατοστὴ ἐπέτειο τοῦ μαζικοῦ ἐγκλήματος ἔγινε ἡ ἀγιοποίηση τῶν 1.500.000 θυμάτων τῆς **Γενοκτονίας!**

Τώρα ποὺ λαοί, ὅπως ὁ Ἀρμενικὸς, μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο τῆς Ἀξιοπρέπειας καὶ τῆς Ἀλήθειας, στὴν χρεοκοπημένη Ἑλλάδα πολλοὶ κοροϊδεύουν καὶ ὑβρίζουν.

Συνεχίζουν νὰ ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς **Μνήμης** καὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου. **Τώρα** ποὺ ἔχουν καταλυθεῖ φασιστικά, ρατσιστικά καὶ ὀλοκληρωτικά καθεστῶτα, τώρα ποὺ ἔχουν καταρρεύσει ὅλα τὰ σύμβολα τῶν φασιστῶν ἡγετῶν, στὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουν ἀκόμη φωνές ΑΠΟ ΟΛΑ τὰ μῆκη καὶ τὰ πλάτη τῆς ἀποκαλούμενης πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς, ποὺ θαυμάζουν τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὰ πρόσωπα τοῦ μίσους, ποὺ μιλοῦν γιὰ τὸν Κεμαλισμὸ καὶ τὸ Ναζισμὸ. **Τὴν** ἴδια στιγμή ὁ Κεμαλισμὸς καὶ ὁ Φασισμὸς στὴν μήτρα Τουρκία ποὺ τοὺς γέννησε καταρρέει καὶ ἀποκαθηλώνεται, στὴν Ἑλλάδα τῶν ἑκατομμυρίων θυμάτων, οἱ ὀπισθοφυλακὲς του δίνουν μάχη γιὰ τὴν ἐπιβίωσή του!

Ὡστόσο, ἡ δυναμικὴ τοῦ **Ζητήματος τῆς Γενοκτονίας** δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδισθεῖ ἀπὸ ἰδιοτελεῖς καὶ μικροὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ στρατευμένους ἀπολογητὲς καὶ θαυμαστὲς τοῦ Κεμαλισμοῦ.

Τὸ Ζήτημα τῆς Γενοκτονίας εἶναι τόσο ψηλὰ ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σβῆσει, ὅσο καὶ ἐὰν προσπαθῆσει, ὅσα στεφάνια καταθέσει, ὅσα κείμενα καὶ ἐὰν γράφει, ὅ,τι καὶ ἐὰν κάνει.

Ὅπως γράφει ὁ Γιώργος Σεφέρης: «ἡ βλακεία, ἡ ἐγωπάθεια, ἡ μωρία, ἡ γενικὴ ἀναπηρία τῆς ἡγετικῆς τάξης στὴν Ἑλλάδα σὲ φέρνει στὴν ἀνάγκη νὰ ξεράσεις... εἶμαι βέβαιος πὼς τοῦτοι οἱ ἔλεεινοὶ δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὴν ζωντανὴ Ἑλλάδα».

Αὐτοὶ ὅμως καὶ αὐτές, ποὺ ἔφεραν τὸ **Ζήτημα** στὸ «μηδὲν εἰς τὸ πηλίκον», **δὲν εἶναι ἡ ζωντανὴ Ἑλλάδα. Ἡ** ζωντανὴ Ἑλλάδα εἴμαστε ἐμεῖς καὶ θὰ συνεχίσουμε νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἱστορικὴ Ἀλήθεια καὶ τὸ Δίκαιο, γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς **Γενοκτονίας!**

□

(*) Ἐφημερ. «Ἐστία», 2.3.2023, σελ. 5. ● Τοῦ Θεοφάνους Μαλκίδη, Δρ. Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν Παντείου Πανεπιστημίου. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.